

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/98/2013
Identifikačné číslo spisu:	4013200433
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4013200433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právanej veci navrhovateľa: G., bytom X. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o preskúmania RDI- likvidačného predpisu číslo XXX XXXXXX-XX-XX-XX-Z zo dňa 10.05.2006. o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30.mája 2013, č.k.23Sd/130/2013-3, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30.mája 2013, č.k.23Sd/130/2013-3, p o t v r d z u j e .
Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Uznesením z 30.mája 2013, č.k.23Sd/130/2013-3, krajský súd zastavil konanie o návrhu zo dňa 22.05.2013, ktorým sa navrhovateľ domáhal preskúmania RDI -likvidačného predpisu odporkyne číslo XXX XXX XXX-XX-XX-XX-Z z 10.05.2006. Súčasne odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ sa preskúmania toho istého RDI domáhal na krajskom súde viacerými podaniami, z ktorých prvé bolo podané dňa 02.01.2007 o 08.15 hodine a konanie o ňom, vedené pod sp.zn. 28S/1/2007, doposiaľ nie je skončené. Z uvedeného dôvodu pre prekážku iného konania o tom istom návrhu (litispendencia) konanie o novom návrhu zastavil.

Uznesenie krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním a namietal jeho zmätočnosť, ako aj jeho strannosť až závislosť. Domáhal sa práv, garantovaných mu v § 30, § 138 O.s.p. ako aj čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Navrhovateľ sa návrhom, označeným ako 246.odvolanie opakovane domáha preskúmania RDI-likvidačného predpisu odporkyne z 10.05.2006, číslo XXXXXXXXXX. K uvedenému číslu pripojil číslo“-12-13-5-Z“.

Zo spisu Krajského súdu v Nitre sp.zn.28S/1/2007 vyplýva, že navrhovateľom označený RDI-likvidačný

predpis nie je rozhodnutím, ale ide o záznam odporkyne, týkajúci sa navrhovateľa a jeho dôchodkových nárokov. RDI teda nemožno preskúmať v súdnom konaní.

Krajský súd správne poukázal na to, že o obsahovo totožnom návrhu sa na uvedenom súde vedie konanie pod sp.zn.28S/1/2007, ktoré nebolo skončené a táto skutočnosť založila prekážku litispendencie, teda prekážku začatia nového konania v tej istej veci.

Podľa § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Z uvedených dôvodov boli splnené podmienky na zastavenie konania o návrhu z 22.05.2013.

Podľa § 30 O.s.p. účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Podľa § 138 ods.1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

V zmysle § 138 ods.2 O.s.p. v návrhu musia byť pomery účastníka dokladované vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že predpokladom postupu v ich intenciách je predovšetkým splnenie podmienky, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Práve okolnosť, že o obsahovo totožnom návrhu navrhovateľa prebiehalo na krajskom súde iné, skôr začaté konanie, má za následok, že jeho novší návrh z 22.05.2013 musel byť posudzovaný ako zrejme bezúspešné uplatňovanie jeho práva. V takom prípade súd nie je povinný poučovať navrhovateľa o možnosti požiadať o bezplatnú právnu pomoc podľa § 30 O.s.p.v spojení s čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, ani navrhovateľa vyzvať na preukázanie jeho pomerov v zmysle § 138 ods.1 a 2 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo odporkyni v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.